Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

den 11 december 2024*

”Institutionell rätt – Avtal mellan rådet och fackföreningar eller yrkessammanslutningar för att genomföra artikel 10c i tjänsteföreskrifterna – Förfarande för att kontrollera huruvida fackföreningar och yrkessammanslutningar ska erkännas och huruvida de är representativa – Skrivelse med underrättelse om utgången av kontrollförfarandet – Motiveringsskyldighet – Principen om god förvaltning – Principen om ärligt fullgörande – Föreningsfrihet”

I mål T-179/23

Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna A. Champetier och S. Rodrigues,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av M. Bauer och I. Demoulin, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden S. Papasavvas samt domarna L. Truchot (referent), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull och T. Tóth,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

med beaktande av beslut av den 9 juni 2023, FFPE section Conseil/rådet (T-179/23 R, ej publicerat, EU:T:2023:328),

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 12 juli 2024,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

1 Sökanden, Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), har genom sin talan yrkat, dels med stöd av artikel 263 FEUF, att tribunalen ska ogiltigförklara en skrivelse från Europeiska unionens råd av den 3 april 2023 om utgången av det andra kontrollförfarandet avseende sökanden, i den del sökandens rättigheter i egenskap av representativ fackförening eller yrkessammanslutning tillfälligt upphävdes (nedan kallat det angripna beslutet), dels med stöd av artikel 268 FEUF, att sökanden ska gottgöras för den ideella skada som sökanden lidit till följd av detta.

I. Bakgrund

2 Enligt artikel 10c i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) får ”[v]arje institution … ingå personalavtal med personalens representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar. Sådana avtal får inte strida mot tjänsteföreskrifterna eller några budgetåtaganden, eller påverka den berörda institutionens arbete. De representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar som ingår sådana avtal skall agera inom varje institution i enlighet med personalkommitténs befogenheter”.

3 För att genomföra denna bestämmelse undertecknade rådet och flera fackföreningar och yrkessammanslutningar den 28 mars 2006 i Bryssel (Belgien) en handling med rubriken ”Avtal mellan Europeiska unionens råd och fackföreningar och yrkessammanslutningar i rådets generalsekretariat” för att fastställa kriterier för att fackföreningar och yrkessammanslutningar i rådet ska erkännas och betraktas som representativa (nedan kallat avtalet).

4 I artikel 2 i avtalet, som rör erkännande av fackföreningar och yrkessammanslutningar, anges att fackföreningar och yrkessammanslutningar för personalen i generalsekretariatet ska erkännas officiellt. I artikel 2.2 f i avtalet anges att en fackförening och yrkessammanslutning ska erkännas om den kan visa att den har minst 60 medlemmar i rådets generalsekretariat vilka har rösträtt och är valbara till personalkommittén och vilka har betalat sina avgifter till sin fackförening eller yrkessammanslutning (nedan kallat tröskelvärdet för erkännande).

5 Enligt artikel 13 i avtalet ska erkända fackföreningar och yrkessammanslutningar kunna använda generalsekretariatets resurser för översättning, reproduktion, distribution och kommunikation, däribland en ”hemsida” på intranätet, hålla möten under arbetstid i generalsekretariatets lokaler, förfoga över ett standardkontor som delas med övriga erkända fackföreningar och yrkessammanslutningar. Deras ansvariga eller deras delegerade ska beviljas särskild ledighet i högst fyra dagar per år för att kunna delta i årsmöten eller fackliga kongresser utanför generalsekretariatet samt samma typ av särskild ledighet för facklig utbildning som för yrkesrelaterad fortbildning.

6 I artikel 4.1 i avtalet, som rör fackföreningars och yrkessammanslutningars representativitet, anges att rådet ska betrakta erkända fackföreningar och yrkessammanslutningar som representativa inom rådets generalsekretariat om de i denna institution har minst 300 medlemmar som har rösträtt och är valbara till personalkommittén och har betalat sina avgifter till sin fackförening eller yrkessammanslutning, av vilka högst 50 medlemmar får vara före detta tjänstemän eller andra anställda i rådets generalsekretariat som uppbär gemenskapspension och är medlemmar i en fackförening eller yrkessammanslutning (nedan kallat tröskelvärdet för representativitet).

7 I en bilaga till avtalet, som har rubriken ”Närmare föreskrifter om tillhandahållande av resurser till representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar i den mening som avses i artikel 4 i avtalet” (nedan kallad bilagan), anges att representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar i rådets generalsekretariat är berättigade till personal som tillfälligt ska ställas till förfogande, tillsammans med sekretariatsstöd, möblerade kontor och mobiltelefoner för varje anställd som ställs till förfogande på heltid. De ska även ges kollektiv tillgång till en lokal på 27 m^2.

8 I artikel 5.1 i avtalet, som rör kontroll av vissa kriterier för fackföreningars och yrkessammanslutningars erkännande och representativitet, anges vidare att antalet medlemmar i fackföreningar och yrkessammanslutningar som undertecknat avtalet (nedan kallade undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar) ska meddelas av ordföranden för varje fackförening och yrkessammanslutning genom en förklaring på heder och samvete till ett oberoende organ som valts av parterna gemensamt. I förklaringen ska det anges hur många av medlemmarna som är tjänstemän eller övriga anställda i rådets generalsekretariat och hur många som är före detta tjänstemän eller övriga anställda i rådets generalsekretariat och uppbär gemenskapspension.

9 I bestämmelsen anges även att det oberoende organ som anges ovan i punkt 8 bland annat ska kontrollera huruvida de undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar når upp till tröskelvärdena för erkännande och representativitet och fastställa den relativa tyngden för varje undertecknande fackförening och yrkessammanslutning (nedan kallat kontrollförfarandet). Efter detta kontrollförfarande ska nämnda organ anmäla resultatet av sina konstateranden till de berörda fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och till tillsättningsmyndigheten, dock utan att röja de uppgifter som inhämtats under kontrollförfarandet.

10 I artikel 5.3 första stycket i avtalet anges slutligen att förklaringen på heder och samvete enligt punkt 8 ovan och kontrollförfarandet ska genomföras vart tredje år och varje gång en ny fackförening eller yrkessammanslutning begär att få ansluta sig till avtalet.

11 I en skrivelse av den 29 mars 2022 från generaldirektoratet för organisationsutveckling och tjänster vid rådets generalsekretariat underrättades de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna om att ett kontrollförfarande enligt artikel 5 i avtalet skulle genomföras.

12 Rådets generalsekretariat anordnade möten med de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna den 3 och den 17 maj 2022. Vid dessa möten lade generalsekretariatet fram ett utkast till uppdragsskrivelse till det oberoende organ som anges i artikel 5 i avtalet (nedan kallad den första uppdragsskrivelsen). Under mötena uttryckte företrädarna för de tre undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna önskemål om att den referensdag som nämnda organ skulle beakta för upprättandet av medlemsförteckningarna (nedan kallad den första referensdagen) skulle fastställas till den 31 juli 2022.

13 Den 17 juni 2022 underrättade rådets generalsekretariat de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna om att ett exekutionsbiträde i Bryssel (nedan kallat exekutionsbiträdet) hade gått med på att genomföra kontrollförfarandet och att den första referensdagen hade fastställts till den 31 maj 2022.

14 I september 2022 granskade exekutionsbiträdet, inom ramen för det kontrollförfarande som anges ovan i punkt 13 (nedan kallat det första kontrollförfarandet), uppgifter som de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna hade lämnat för att avgöra om de nådde upp till tröskelvärdena för erkännande och representativitet.

15 Den 20 oktober 2022 upprättade exekutionsbiträdet ett protokoll av vilket framgick att sökanden den 31 maj 2022 inte nådde upp till tröskelvärdet för erkännande och följaktligen inte heller till tröskelvärdet för representativitet (nedan kallat det första protokollet).

16 Genom en skrivelse av den 24 november 2022 (nedan kallad skrivelsen av den 24 november 2022), konstaterade rådets generalsekreterare bland annat att sökanden inte uppfyllde kriterierna i artikel 2.2 f och i artikel 4.1 i avtalet och anmodade sökanden att rätta sig efter nämnda kriterier inom tre månader, i enlighet med förfarandet enligt artikel 6.1 första stycket i avtalet.

17 Den 30 november 2022 meddelade rådets generalsekretariat på rådets intranät att sökanden, i motsats till de två andra undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna, inte längre nådde upp till tröskelvärdena för erkännande och representativitet i avtalet och att sökanden hade tre månader på sig för att åtgärda detta.

18 Den 16 januari 2023 översände rådets generalsekretariat ett nytt utkast till uppdragsskrivelse till sökanden. Uppdragsskrivelsen var avsedd för exekutionsbiträdet som skulle göra en ny kontroll av sökandens situation med avseende på tröskelvärdena för erkännande och representativitet (nedan kallat det andra kontrollförfarandet).

19 Rådets generalsekretariat och sökanden deltog i ett möte den 19 januari 2023, under vilket sökanden begärde att exekutionsbiträdet inom ramen för det andra kontrollförfarandet skulle upprätta medlemsförteckningen på grundval av en referensdag (nedan kallad den andra referensdagen) efter den 17 april 2023. Rådets generalsekretariat angav att enligt dess tolkning av avtalet skulle den andra referensdagen fastställas till den 28 februari 2023, på grund av att det var den dag som motsvarande utgången av den tremånadersfrist som började löpa i och med skrivelsen av den 24 november 2022.

20 I mars 2023 granskade exekutionsbiträdet de uppgifter som sökanden lämnat inom ramen för det andra kontrollförfarandet.

21 Den 28 mars 2023 översände exekutionsbiträdet ett andra protokoll till sökanden, daterat den 27 mars 2023, av vilket framgick, med beaktande av de officiella förteckningarna över tjänstemän och övriga anställda och före detta tjänstemän och övriga anställda, vilka hade upprättats den 28 februari och den 1 mars 2023, att sökanden uppfyllde villkoren för erkännande enligt avtalet, däribland kriteriet i artikel 2.2 f i avtalet, men att sökanden inte nådde upp till tröskelvärdet för representativitet i artikel 4.1 i avtalet (nedan kallat det andra protokollet).

22 Genom det angripna beslutet underrättade rådets generalsekretariat sökanden om att sökandens rättigheter enligt artikel 14 i avtalet, som representativ fackförening eller yrkessammanslutning, tillfälligt skulle upphävas. Rådets generalsekretariat underrättade också sökanden om att sökanden som erkänd fackförening eller yrkessammanslutning fortfarande skulle vara berättigad till de resurser som anges i artikel 13 i avtalet.

II. Parternas yrkanden

23 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– förplikta rådet att betala en symbolisk euro som ersättning för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit, och

– förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Rådet har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

A. Yrkandet om ogiltigförklaring

25 Till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring har sökanden anfört tre grunder. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 5 i avtalet och fel i det första kontrollförfarandet, den andra grunden avser åsidosättande av andan av lojalt samarbete enligt avtalet samt av principen om god förvaltningssed, proportionalitetsprincipen och principen om ärligt fullgörande och den tredje avser åsidosättande av den grundläggande rätten till föreningsfrihet.

26 Som svar på en åtgärd för processledning har sökanden också anfört en fjärde grund avseende bristfällig motivering av det angripna beslutet.

27 Det följer av fast rättspraxis att avsaknad av motivering eller brister i motiveringen innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, och utgör en grund avseende tvingande rätt som unionsdomstolen i förekommande fall ska pröva ex officio (se dom av den 12 juli 2023, Eurecna/kommissionen, T-377/21, EU:T:2023:398, punkt 18 och där angiven rättspraxis). Tribunalen finner det därför lämpligt, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det nu aktuella fallet, att uttala sig om den fjärde grunden innan sökandens tre andra grunder prövas.

1. Fjärde grunden: Bristfällig motivering av det angripna beslutet

28 Sökanden har i saken anfört att i och med att giltigheten av det angripna beslutet vilade på att tröskelvärdet för representativitet inte var uppnått, borde det ha angetts tydligt i det andra protokollet exakt hur många medlemmar som exekutionsbiträdet fastställde för att slå fast att sökanden inte nådde upp till nämnda tröskelvärde. Således kunde sökanden inte veta varför tröskelvärdet inte var uppnått och följaktligen inte heller det väsentliga skälet till det angripna beslutet, för att kunna tillvarata sina rättigheter, vilket utgjorde ett åsidosättande av den motiveringsskyldighet som gäller för unionsinstitutionernas rättsakter.

29 Rådet har bestritt sökandens påståenden.

30 I detta avseende följer det av fast rättspraxis att den motivering av Europeiska unionens institutioners rättsakter som krävs enligt artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i de ovan angivna bestämmelserna inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 maj 2018, Groningen Seaports m.fl./kommissionen, T-160/16, ej publicerad, EU:T:2018:317, punkt 78).

31 Det kan vidare slås fast att motivering saknas även när det aktuella beslutet innehåller vissa uppgifter som motivering. En motsägelsefull eller obegriplig motivering är således att likställa med en avsaknad av motivering. Detsamma gäller när uppgifterna i motiveringen till det aktuella beslutet är så kortfattade att de inte på något sätt gör det möjligt för den som beslutet är riktat till att förstå hur upphovsmannen resonerat när denne antog beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juni 2020, kommissionen/Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

32 I det nu aktuella fallet anges det för det första i det angripna beslutet att det exekutionsbiträde som utsågs att genomföra det andra kontrollförfarandet lämnade sin rapport den 28 mars 2023 och att sökanden enligt denna rapport uppfyllde villkoren för att betraktas som en erkänd fackförening eller yrkessammanslutning men inte som en representativ sådan.

33 För det andra framgår det av vad som anges i det andra protokollet, som det uttryckligen hänvisas till i det angripna beslutet, att sökanden med beaktande av i synnerhet en officiell förteckning över tjänstemän och övriga anställda i rådets generalsekretariat upprättad den 28 februari 2023 och en annan officiell förteckning över före detta tjänstemän och andra anställda i rådets generalsekretariat upprättad den 1 mars 2023, nådde upp till tröskelvärdet för erkännande på minst 60 medlemmar enligt artikel 2.2 f i avtalet, men inte nådde upp till tröskelvärdet för representativitet på minst 300 medlemmar som har rösträtt och är valbara till personalkommittén och som har betalat sin medlemsavgift enligt artikel 4.1 i avtalet, utan att skillnaden understeg 20 medlemmar.

34 Tribunalen konstaterar således att det angripna beslutet, som fattades i enlighet med avtalet, vilket sökanden varit med och undertecknat, antogs efter det att exekutionsbiträdet hade översänt det andra protokollet till sökanden, den 28 mars 2023, i ett sammanhang som var känt för sökanden.

35 I det angripna beslutet redogjordes vidare, med hänvisning till i synnerhet avtalet och det andra protokollet, för såväl rättsliga som faktiska omständigheter av väsentlig betydelse för systematiken i beslutet vilket gjorde det möjligt för såväl sökanden som tribunalen att bedöma beslutets lagenlighet.

36 Det är visserligen riktigt att det inte anges vare sig i det angripna beslutet eller i det andra protokollet, i enlighet med artikel 5.1 andra stycket i avtalet, exakt hur många medlemmar som exekutionsbiträdet räknade med för att konstatera att sökanden inte nådde upp till tröskelvärdet för representativitet.

37 En jämförelse mellan det angripna beslutet och det andra protokollet visar emellertid att antalet medlemmar hos sökanden som exekutionsbiträdet räknade med dels var lika med eller mer än tröskelvärdet för erkännande, dels understeg tröskelvärdet för representativitet, utan att skillnaden var mindre än 20 medlemmar. Det betyder att antalet var mellan 60 och 280 medlemmar.

38 Motiveringen till det angripna beslutet är således varken motsägelsefull eller obegriplig, och den visar klart och entydigt hur upphovsmannen har resonerat.

39 Den fjärde grunden avseende bristfällig motivering ska följaktligen underkännas.

2. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 5 i avtalet och fel i det första kontrollförfarandet

40 Den första grunden består av två delar. Den första delgrunden avser åsidosättande av artikel 5 i avtalet i det första kontrollförfarandet. Den andra delgrunden avser felaktigheter i det första protokollet.

41 Rådet har bestritt sökandens påståenden.

42 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökanden genom sitt resonemang till stöd för den nu aktuella grunden anslutningsvis har bestritt riktigheten av det första kontrollförfarandet, vilket föranledde rådets skrivelse av den 24 november 2022, och även denna skrivelse i sak.

43 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att även om rent förberedande åtgärder inte som sådana kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring, kan under alla omständigheter eventuella rättsstridigheter som förekommit i samband med dessa åtgärder åberopas till stöd för en talan mot den slutliga rättsakt i vars beredande de ingår (se dom av den 22 april 2021, thyssenkrupp Electrical Steel och thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/kommissionen, C-572/18 P, EU:C:2021:317, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

44 Tribunalen konstaterar att i det nu aktuella fallet var skrivelsen av den 24 november 2022 en följd av tillämpningen av artikel 6.1 andra stycket i avtalet, där det anges att rådets generalsekreterare ska anmoda en fackförening och yrkessammanslutning som varit representativ och som inte längre når upp till tröskelvärdet för representativitet att rätta sig efter kriteriet i artikel 4.1 i avtalet inom högst tre månader, och att dess rättigheter som representativ fackförening och yrkessammanslutning i annat fall tillfälligt ska upphävas.

45 Skrivelsen av den 24 november 2022, som inte gav uttryck för rådets slutliga ståndpunkt i frågan huruvida sökanden fortfarande skulle betraktas som representativ enligt avtalet, utgjorde, i enlighet med artikel 6 i avtalet, ett förberedande steg i det förfarande som ledde till antagandet av det angripna beslutet vilket i sin tur ger uttryck för rådets slutliga ståndpunkt.

46 I och med att skrivelsen av den 24 november 2022 var en rent förberedande åtgärd, kan sökanden följaktligen, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 43, anslutningsvis kritisera det första kontrollförfarandet, vilket föranledde nämnda skrivelse, och bestrida skrivelsen i sak.

a) Första delgrunden: Åsidosättande av artikel 5 i avtalet i det första kontrollförfarandet

47 Sökanden har till stöd för denna delgrund anfört två invändningar, den första avseende åsidosättande av artikel 5.1 i avtalet och den andra, åsidosättande av artikel 5.3.

1) Den första invändningen: Åsidosättande av artikel 5.1 i avtalet

48 Sökanden har anfört dels att fackföreningarna och yrkessammanslutningarna påtvingades rådets val av oberoende organ till genomförandet av det första kontrollförfarandet, dels att fackföreningarna och yrkessammanslutningarna inte godkände innehållet i den första uppdragsskrivelsen.

49 Tribunalen erinrar för det första om att det anges i artikel 5.1 första stycket i avtalet, som rör kontrollen av vissa kriterier för att fackföreningar och yrkessammanslutningar ska erkännas och betraktas som representativa, att respektive ordförande ska meddela antalet medlemmar i fackföringen eller yrkessammanslutningen genom en förklaring på heder och samvete till ett oberoende organ som ska utses i samförstånd.

50 I det nu aktuella fallet framgår det av den skrivelse som anges ovan i punkt 11 att rådets generalsekretariat den 29 mars 2022 anmodade de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna att gemensamt och i samförstånd utse ett oberoende organ och föreslog att samma exekutionsbiträde som hade anlitats år 2010 och 2014 skulle få genomföra det första kontrollförfarandet.

51 Det framgår vidare av ett referat från mötet den 3 maj 2022 mellan rådet och de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna, vilket finns i ett e-postmeddelande som en juridisk rådgivare vid behörig enhet i generaldirektoratet för organisationsutveckling och tjänster skickade samma dag till sin enhetschef, att samtliga undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar samtyckte till förslaget från rådets generalsekretariat att låta samma exekutionsbiträde som man hade anlitat till ett föregående kontrollförfarande utföra det första kontrollförfarandet.

52 Slutligen framgår det inte av handlingarna i målet att de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna framförde några protester till rådets generalsekretariat om valet av exekutionsbiträde vilka skulle kunna väcka tvivel om bevisvärdet av vad som anges i det referat från sammanträdet den 3 maj 2022 som anges ovan i punkt 51.

53 Tribunalen godtar således inte sökandens påstående att rådet valde det oberoende organet till det första kontrollförfarandet själv och inte i samförstånd med nämnda fackföreningar och yrkessammanslutningar.

54 Tribunalen framhåller för det andra att det inte anges vare sig artikel 5.1 eller i någon annan bestämmelse i avtalet att rådet är skyldigt att skicka en uppdragsskrivelse till det oberoende organ som ska genomföra ett kontrollförfarande, vilket betyder att rådet inte hade någon skyldighet enligt avtalet att inhämta de undertecknande fackföreningarnas och yrkessammanslutningarnas samtycke till innehållet i den första uppdragsskrivelsen.

55 Den första invändningen är följaktligen ogrundad och ska underkännas.

2) Den andra invändningen: Åsidosättande av artikel 5.3 i avtalet

56 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet fattades för sent i förhållande till treårsplanen för kontroll av tröskelvärdena för erkännande och representativitet.

57 Det följer i detta hänseende av artikel 5.3 i avtalet, som rör kontrollen av vissa kriterier för att fackföreningar och yrkessammanslutningar ska erkännas och betraktas som representativa, att kontrollförfarandena avseende de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna ska genomföras vart tredje år, utan att det påverkar eventuella extraordinära kontrollförfaranden avseende kriterierna för erkännande vilka kan genomföras på begäran av alla erkända fackföreningar och yrkessammanslutningar. Enligt artikel 16.5 i avtalet, som rör övergångs- och slutbestämmelser, skulle den första kontrollen av kriterierna för erkännande och representativitet i artikel 5 i avtalet genomföras under de första sex månaderna efter avtalets undertecknande, det vill säga senast den 28 september 2006.

58 I det nu aktuella fallet framgår det av handlingarna i målet dels att kontrollförfarandena efter undertecknandet av avtalet slutfördes den 15 maj 2007, den 24 juni 2010 och den 14 januari 2014, vilket innebär att de genomfördes för sent i förhållande till treårsplanen enligt de bestämmelser som anges ovan i punkt 57, dels att inget kontrollförfarande genomfördes mellan kontrollen den 14 januari 2014 och det första kontrollförfarandet.

59 Det framgår vidare av rådets förklaringar att det första kontrollförfarandet försenades på grund av förhandlingarna om en översyn av avtalet år 2017 och 2018, vilka bland annat syftade till att förenkla metoden för att mäta de undertecknande fackföreningarnas och yrkessammanslutningarnas representativitet, och sedan på grund av covid-19-pandemin.

60 Sökanden har förvisso inte bestritt förklaringarnas innebörd men anser ändå att de inte är skäl nog för att ingen kontroll utfördes efter förhandlingarna om en översyn av avtalet och innan covid-19-pandemin bröt ut.

61 Även om det är riktigt att det inte anges något undantag i avtalet från treårsplanen enligt artikel 5.3 och artikel 16.5, påpekar tribunalen först och främst att syftet med tidsplanen är att säkerställa att villkoren för att fackföreningar och yrkessammanslutningar i rådet, såsom de anges i avtalet, kontrolleras regelbundet så att strukturerade förbindelser mellan fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och institutionen säkerställs, utan att de erkända och representativa fackföreningarna och yrkessammanslutningarna automatiskt ska gå miste om sina rättigheter om tidsplanen överskrids.

62 Tribunalen konstaterar vidare att avtalet undertecknades utan någon bestämmelse ägnad att förhindra eller reglera följderna av ett överskridande av treårsplanen enligt artikel 5.3 och artikel 16.5 i avtalet. När rådet i samförstånd med de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna antog nämnda tidsplan för genomförandet av kontrollförfarandena

var avsikten således inte att denna tidsplan skulle vara ett villkor för att kontrollförfarandena skulle vara giltiga, och inte heller att nämnda bestämmelser skulle vara bindande. Avsikten var i stället att sätta upp ett mål för en regelbunden kontroll av villkoren för att fackföreningar och yrkessammanslutningar i rådet ska erkännas och betraktas som representativa.

63 Därmed kan ett avsteg från tidsplanen i avtalet inte betraktas som åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, utan som ett förfarandefel.

64 Tribunalen erinrar om att ett förfarandefel enligt fast rättspraxis endast medför att ett beslut ogiltigförklaras efter det aktuella förfarandet om detta förfarande skulle kunna ha utmynnat i ett annat resultat om felet inte hade begåtts. En sökande som gör gällande ett förfarandefel kan i detta sammanhang inte åläggas att visa att beslutet av den berörda unionsinstitutionen skulle ha fått ett annat innehåll, utan enbart att en sådan hypotes inte är helt utesluten, varvid denna fråga dessutom ska bedömas i förhållande till de särskilda faktiska och rättsliga omständigheterna i det enskilda fallet (se dom av den 6 oktober 2021, AV och AW/parlamentet, T-43/20, ej publicerad, EU:T:2021:666, punkt 94 och där angiven rättspraxis).

65 I det nu aktuella fallet har sökanden inte lagt fram någon *prima facie*-bevisning för att sökandens medlemmar var tillräckligt många för att sökanden skulle betraktas som representativ vid de tidpunkter då åtgärderna för representativitet skulle ha vidtagits om treårsplanen enligt avtalet hade iakttagits. Sökanden har följaktligen inte visat att det inte är helt uteslutet att det angripna beslutet skulle ha fått ett annat innehåll om det fel som gjorts gällande inte hade förekommit.

66 Avsaknaden av kontrollförfarande fick för övrigt, såsom rådet har gjort gällande, inga negativa följder för sökandens situation. Sökanden kunde oavbrutet utnyttja de resurser som ställdes till de representativa fackföreningarnas och yrkessammanslutningarnas förfogande under de nio åren mellan kontrollförfarandet den 14 januari 2014 och de kontrollförfaranden som gett upphov till den nu aktuella tvisten.

67 Invändningen kan följaktligen inte godtas.

b) Den andra delgrunden: Fel som påverkade det första protokollet

68 Sökanden har anfört fyra invändningar till stöd för denna delgrund. Den första invändningen avser en felaktig angivelse i det första protokollet, den andra att exekutionsbiträdet inte iakttog tidsplanen i den första uppdragsskrivelsen, den tredje ett fel rörande den första referensdagen och den fjärde att det första protokollet var oriktigt.

1) Den första invändningen: Felaktig angivelse i det första protokollet

69 Sökanden har gjort gällande att det första protokollet innehåller ett fel, eftersom det anges att den första uppdragsskrivelsen upprättades i samförstånd mellan rådet och de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna.

70 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att det inte finns någon bestämmelse i fördragen som förpliktar unionsdomstolen att i saken och under alla omständigheter granska alla grunder eller argument som anförts till stöd för yrkanden som unionsdomstolen ska pröva. Tvärtom får unionsdomstolen i synnerhet av skäl som rör en effektiv rättskipning, avstå från att i sak pröva

grunder eller argument som ska avvisas eller är verkningslösa (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 29 september 2022, HIM/kommissionen, C-500/21 P, ej publicerad, EU:C:2022:741, punkterna 72 och 73).

71 Även om det i det nu aktuella fallet är riktigt att inledningen till det första protokollet innehåller angivelsen ”uppdragsskrivelsen, som rådet upprättat i samförstånd med [fackföreningarna och yrkessammanslutningarna], för genomförande av kontrollen av antalet medlemmar i de ’organisationer’ som avses i nämnda avtal”, följer det av punkt 54 ovan att avtalet inte innehöll någon bestämmelse som förpliktade rådet att inhämta fackföreningarnas och yrkessammanslutningarnas samtycke om den första uppdragsskrivelsen till exekutionsbiträdet.

72 Den angivelse som citeras ovan i punkt 71 och som finns i det första protokollet, även om den vore felaktig, påverkar följaktligen inte vare sig protokollets innehåll eller giltighet, och följaktligen inte heller lagenligheten av skrivelsen av den 24 november 2022 eller av det angripna beslutet. Tribunalen påpekar också i detta hänseende att sökanden inte har lagt fram några bevis för att denna angivelse påverkade det första kontrollförfarandet eller det första protokollet.

73 Invändningen är följaktligen verkningslös och ska underkännas.

2) Den andra invändningen: Exekutionsbiträdets åsidosättande av tidsplanen i den första uppdragsskrivelsen

74 Sökanden har gjort gällande att det första kontrollförfarandet inleddes i september 2022, trots att det skulle ha slutförts senast den 31 juli 2022 enligt det uppdrag som exekutionsbiträdet fick genom den första uppdragsskrivelsen.

75 Det är riktigt att exekutionsbiträdet, enligt lydelsen i den första uppdragsskrivelsen, skulle slutföra det första kontrollförfarandet senast den 31 juli 2022 och att det framgår av det första protokollet att förfarandet genomfördes den 1, 6, 9 och 29 september 2022, varpå protokollet upprättades den 20 oktober 2022.

76 Först och främst framgår det inte vare sig av den första uppdragsskrivelsen eller av bestämmelserna i avtalet att ett överskridande av tidsfristen den 31 juli 2022 skulle påverka riktigheten av det första kontrollförfarandet eller det första protokollet giltighet.

77 Vidare framgår det av det första protokollet att exekutionsbiträdet, i det första kontrollförfarandet, räknade antalet medlemmar i varje undertecknande fackförening och yrkessammanslutning med beaktande av den första referensdagen, den 31 maj 2022, i enlighet med den första uppdragsskrivelsen.

78 I och med att exekutionsbiträdet inte hade rätt att vid beräkningen av antalet medlemmar i de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna, ta hänsyn till hur medlemsantalet eventuellt hade utvecklats efter den första referensdagen den 31 maj 2022 och att han skulle fastställa sina konstateranden för den dagen, framgår det följaktligen inte av handlingarna i målet att den omständigheten att hans protokoll inte upprättades den 31 juli 2022 som angivet på något sätt påverkade riktigheten av det första kontrollförfarandet eller det första protokollets giltighet och därmed inte heller lagenligheten av skrivelsen av den 24 november 2022 eller av det angripna beslutet.

79 Invändningen är följaktligen verkningslös och ska underkännas.

3) Den tredje invändningen: Fel avseende den första referensdagen

80 Sökanden har gjort gällande att exekutionsbiträdet enligt den första uppdragsskrivelsen borde ha fullgjort det första kontrollförfarandet med på grundval av den 31 augusti 2022 som första referensdag, i och med att det var den första dagen i månaden innan det första kontrollförfarandet slutfördes, och inte den 31 maj 2022.

81 Tribunalen erinrar dels om att det inte regleras i avtalet hur referensdagarna för kontrollerna av villkoren för erkännande och representativitet för fackföreningar och yrkessammanslutningar ska fastställas, dels om att det angavs i den första uppdragsskrivelsen att exekutionsbiträdet för att genomföra det första kontrollförfarandet skulle kontakta generaldirektoratet för organisationsutveckling och tjänster för att få en officiell förteckning över tjänstemän och övriga anställda den 31 maj 2022.

82 Tribunalen kan vidare inte godta den tolkning som sökanden har förespråkat, att den första referensdagen för beräkningen av antalet medlemmar i de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna borde ha varit den sista dagen i månaden innan exekutionsbiträdet genomförde de konkreta kontrollerna, eftersom en sådan tolkning skulle ha inneburit att rådet skulle ha åsidosatt rättssäkerhetsprincipen och, i förekommande fall, likabehandlingsprincipen.

83 Syftet med det grundläggande kravet på rättssäkerhet, i sina olika uttrycksformer, är nämligen att säkerställa förutsebarhet i rättsliga situationer och förhållanden som följer av unionsrätten (se dom av den 9 mars 2023, Galeote och Watson/parlamentet, C-715/21 P och C-716/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:190, punkt 113 och där angiven rättspraxis). Det följer i synnerhet av rättssäkerhetsprincipen att unionens lagstiftning ska vara entydig och dess tillämpning förutsebar för de enskilda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juli 2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

84 Likabehandlingsprincipen är vidare en allmän princip i unionsrätten, som är stadfäst i artikel 20 i stadgan och innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 14 juli 2022, kommissionen/VW m.fl., C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P och C-139/21 P, EU:C:2022:557, punkt 95 och där angiven rättspraxis).

85 Om rådet hade godtagit den tolkning som redogörs för ovan i punkt 82 skulle det således ha kunnat leda till att exekutionsbiträdet skulle ha använt sig av olika referensdagar beroende på den enskilda undertecknande fackföreningen eller yrkessammanslutningen, för det fall att exekutionsbiträdet av praktiska skäl hänförliga till ledarnas eller företrädarnas tillgänglighet, inte skulle ha kunnat genomföra de kontroller ha ålagts att göra under samma månad.

86 Den tolkning som anges ovan i punkt 82 skulle under de förutsättningarna ha lett till att rådet skulle ha åsidosatt likabehandlingsprincipen och rättssäkerhetsprincipen enligt vilka rådet var skyldigt att fastställa en första referensdag som inte bara var densamma för alla undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar utan även tydlig och förutsebar.

87 Den nu aktuella invändningen är följaktligen ogrundad och ska underkännas.

4) Den fjärde invändningen: Oriktigt första protokoll

88 Sökanden har gjort gällande att det första protokollet är oriktigt i den del det fastställs i protokollet att sökanden inte nådde upp till tröskelvärdet för erkännande, trots att sökanden hade styrkt att sökanden hade minst 221 medlemmar på den första referensdagen.

89 Det är förvisso riktigt att rådet genom skrivelsen av den 24 november 2022 återgav vad exekutionsbiträdet konstaterade i sökandens avseende i det första protokollet, att det framgick av första kontrollförfarandet att sökanden inte längre nådde upp till tröskelvärdet för erkännande.

90 I det angripna beslutet tog rådet emellertid tillbaka det konstaterande som anges ovan i punkt 89 och angav i stället för sökandens del att sökanden skulle få behålla sina rättigheter enligt avtalet i egenskap av erkänd fackförening eller yrkessammanslutning.

91 Sökanden har inte heller bestritt att sökanden inte fråntogs sina rättigheter som erkänd fackförening eller yrkessammanslutning under perioden efter antagandet av skrivelsen av den 24 november 2022 fram till antagandet av det angripna beslutet.

92 Det eventuella fel som det första protokollet var behäftat med påverkade följaktligen inte lagenligheten av det angripna beslutet, varför den nu aktuella invändningen ska underkännas som verkningslös.

93 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra delen av den nu aktuella grunden eller någon del av den första grunden.

3. Den andra grunden: Åsidosättande av den anda av lojalt samarbete som följer av avtalet samt av principen om god förvaltningssed, proportionalitetsprincipen och principen om uppriktigt fullgörande av avtal

94 Sökanden har anfört tre delgrunder till stöd för sin andra grund. Den första delgrunden avser åsidosättande av principen om uppriktigt fullgörande av avtal, den andra avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed och, i synnerhet, omsorgsplikten och skyldigheten att agera opartiskt och den tredje, åsidosättande av ”andan av lojalt samarbete”, sett mot bakgrund av proportionalitetsprincipen.

95 Rådet har bestritt sökandens påståenden.

a) Den första grunden: Åsidosättande av principen om uppriktigt fullgörande av avtal

96 Sökanden har anfört att när det är fråga om en handling som förhandlats fram på grundval av ett avtal ska avtalet fullgöras uppriktigt, enligt principen om uppriktigt fullgörande av avtal eller om ”avtalsuppriktighet”, en allmän unionsrättslig princip som hämtat sin inspiration i medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner.

97 Sökanden har i synnerhet klandrat rådet för dess ensidiga förhållningssätt som snarare kan hänföras till myndighetsutövning än förhandling, dels genom att rådet inte hörsammade sökandens begäran om att flytta referensdagen till den 31 juli 2022, dels genom att rådet inledde det första kontrollförfarandet utan att ta hänsyn till vissa frågor som behövde diskuteras eller

uppmärksammas avseende situationen för vissa kategorier av tjänstemän vilka hade tagits upp av de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och fortfarande inte hade avgjorts.

98 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att åtgärder som direkt påverkar det kollektiva intresse som en fackförening och yrkessammanslutning tillvaratar inom ramen för sina förbindelser med en institution enligt fast rättspraxis kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring som kan väckas av denna fackförening och yrkessammanslutning med stöd av artikel 263 FEUF, inbegripet när dessa åtgärder vidtas i enlighet med ett avtal som ingåtts mellan den berörda institutionen och fackföreningar och yrkessammanslutningar (se beslut av den 9 april 2014, Colart m.fl./parlamentet, F-87/13, EU:F:2014:53, punkt 40 och där angiven rättspraxis. Se även, för ett liknande resonemang, beslut av den 31 mars 2003, Hecq/kommissionen, T-227/02, EU:T:2003:89, punkt 17 och där angiven rättspraxis).

99 Tribunalen konstaterar således att sökanden i enlighet med denna rättspraxis har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF, utan att denna rättsliga grund har bestritts av rådet.

100 Av detta följer att parterna i det nu aktuella målet underförstått men nödvändigtvis ansåg att avtalsdomstolen inte var behörig att pröva lagenligheten av det angripna beslutet.

101 Tribunalen framhåller också att det inte anges i avtalet att sådana omständigheter som fastställande av en referensdag och beslut att inleda ett kontrollförfarande ska tas upp till förhandling mellan rådet och de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna.

102 Sökanden har följaktligen inte fog för att påstå att rådet åsidosatte principen om uppriktigt fullgörande av avtal på grund av att rådet fastställde den första referensdagen till den 31 maj 2022 och för att rådet inledde det första kontrollförfarandet utan att beakta vissa frågor som tagits upp av de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna.

103 Av det ovan anförda följer att argumenten om åsidosättande av principen om att uppriktigt fullgörande av avtal är verkningslösa och ska underkännas.

b) Den andra delgrunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och, i synnerhet, omsorgsplikten och skyldigheten att agera opartiskt

104 Sökanden anfört tre invändningar till stöd för resonemanget om åsidosättande av principen om god förvaltningssed och, i synnerhet, omsorgsplikten och skyldigheten att agera opartiskt. Den första invändningen avser fel i samband med inledandet av det första kontrollförfarandet, den andra att rådet inte tog hänsyn till sökandens svårigheter att få fram korrekta uppgifter för att kunna leva upp till förfarandets krav och den tredje avser rådets offentliggörande, den 30 november 2022, av resultaten av nämnda förfarande.

1) Den första invändningen: Fel i samband med inledandet av det första kontrollförfarandet

105 Sökanden har fört fram tre argument till stöd för denna invändning. Det första argumentet är att rådet åsidosatte omsorgsplikten genom att inleda det första kontrollförfarandet utan att ta hänsyn till vissa punkter som behövde diskuteras eller uppmärksammas avseende situationen för vissa kategorier av tjänstemän. Det andra argumentet är att rådet åsidosatte omsorgsplikten när

beslutet att inleda det första kontrollförfarandet och fastställa den första referensdagen inte fattades i samförstånd med de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och det tredje, att skyldigheten att agera opartiskt åsidosattes.

i) Det första argumentet: Åsidosättande av omsorgsplikten i den del rådet inledde det första kontrollförfarandet utan att beakta vissa frågor som behövde diskuteras eller uppmärksammas avseende situationen för vissa kategorier av tjänstemän

106 Sökanden har gjort gällande att rådet åsidosatte omsorgsplikten i den del det första kontrollförfarandet inleddes utan att hänsyn togs till vissa frågor som behövde diskuteras eller uppmärksammas avseende situationen för tjänstemän som var utstationerade, arbetsoförmögna eller tillbaka efter tjänstledighet eller föräldraledighet.

107 I detta hänseende erinrar tribunalen om att rätten till en god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan bland annat innefattar skyldigheten att iaktta opartiskhet och skyldigheten att agera inom skälig tid, vilka skyldigheter skyddas i artikel 41.1 i stadgan, samt omsorgsplikten, som utformats i rättspraxis och innebär att administrationen måste handla med omsorg och försiktighet (se dom av den 16 juni 2022, SGL Carbon m.fl./kommissionen, C-65/21 P och C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, punkterna 30 och 31 och där angiven rättspraxis).

108 Det följer också av den rättspraxis som anges ovan i punkt 64 att det krävs, för att ett förfarandefel ska leda till ogiltigförklaring av det beslut som antagits efter det administrativa förfarandet, att förfarandet hade kunnat leda till ett annat resultat om detta fel inte hade begåtts.

109 Tribunalen framhåller att det angripna beslutet i det nu aktuella fallet fattades efter två på varandra följande och separata kontrollförfaranden, i enlighet med artikel 6.1 andra stycket i avtalet. Det medlemsantal som rådet beaktade för att slutgiltigt slå fast att sökanden inte hade nått upp till tröskelvärdet för representativitet motsvarar det medlemsantal som exekutionsbiträdet fastställde för den andra referensdagen inom ramen för det andra kontrollförfarandet.

110 Det första argumentet, som i det nu aktuella fallet anslutningsvis har riktats mot det första kontrollförfarandet, har inte upprepats av sökanden mot det andra kontrollförfarandet.

111 Sökanden har således inte visat eller ens påstått att rådet vägrade att låta exekutionsbiträdet beakta, vid beräkningen av sökandens medlemmar på den andra referensdagen den 28 februari 2023, tjänstemän som var utstationerade, arbetsoförmögna eller tillbaka från tjänstledighet av personliga skäl eller föräldraledighet.

112 Det framgår inte heller av handlingarna i målet att rådets eventuella vägran att ta hänsyn till den särskilda situationen för vissa kategorier av tjänstemän i det första kontrollförfarandet påverkade exekutionsbiträdets beräkning av antalet medlemmar i det andra kontrollförfarandet.

113 Det första argumentet är följaktligen verkningslöst och ska underkännas.

ii) Det andra argumentet: Åsidosättande av omsorgsplikten i den del beslutet att inleda det första kontrollförfarandet inte fattades i samförstånd med undertecknande fackföringar och yrkessammanslutningar

114 Sökanden har gjort gällande att den dag då det första kontrollförfarandet inleddes var det inte tillåtet enligt sökandens stadgar att anordna ett årsmöte genom videokonferens, att det första årsmötet inte kunde sammankallas förrän restriktionerna med anledning av covid-19-pandemin hävdes i maj 2022 och att ett beslut av årsmötet om medlemsavgifter inte kunde få verkan förrän tre månader senare, det vill säga i juli 2022, med hänsyn till att inbetalningsavierna för medlemsavgifterna skickades ut varje kvartal.

115 Sökanden har således anfört att rådet, genom att inte ta hänsyn till dessa svårigheter och flytta fram den första referensdagen till den 31 juli 2022, brast i sin omsorgsplikt genom att inte noggrant undersöka alla relevanta omständigheter i ärendet.

116 Utan att behöva undersöka om detta argument är verkningsfullt, påpekar emellertid tribunalen att rådet inte tycks ha brustit i sin omsorgsplikt genom att fastställa den första referensdagen till den 31 maj 2022.

117 Tribunalen erinrar för det första om att artikel 5 i avtalet i själva verket inte förpliktade rådet att inhämta undertecknande fackföreningars och yrkessammanslutningars samtycke i fråga om tidpunkten för inledandet av kontrollförfarandet och inte heller om den referensdag som beaktades för kontrollen av tröskelvärdena för erkännande och representativitet.

118 För det andra fanns det ingen bestämmelse i avtalet som förpliktade rådet att fastställa den första referensdagen till sista dagen i månaden före uppdragsskrivelsens undertecknande, varför rådet kunde fastställa en referensdag efter uppdragsskrivelsens avsändande, förutsatt att referensdagen var samma för alla undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar och fastställdes i tillräckligt god tid. En sådan lösning skulle emellertid ha fått till följd att kontrollförfarandet skulle ha dragit ut på tiden och att exekutionsbiträdets slutsatser skulle ha dröjt.

119 I ett sådant fall skulle de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna nämligen ha behövt ytterligare tid på sig för att, efter referensdagen, analysera de uppgifter som de skulle ha haft och överlämna dem till exekutionsbiträdet i en förklaring på heder och samvete enligt artikel 5.1 i avtalet. Även exekutionsbiträdet skulle ha behövt ytterligare tid på sig för att analysera och kontrollera dessa uppgifter och de uppgifter som översänts av rådet.

120 Även om det framgår av samstämmiga uppgifter från parterna att undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar fick kännedom om rådets avsikt att fastställa den första referensdagen till den 31 maj 2022 den 3 maj 2022, då utkastet till den första uppdragsskrivelsen överlämnades, följer det för det tredje av punkt 11 ovan att undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar redan den 29 mars 2022 fick veta att rådet hade för avsikt att inleda det första kontrollförfarandet. Det betyder att de hade nästan två månader på sig för att förbereda sig för kontrollförfarandet, vilket under de aktuella omständigheterna inte framstår som otillräckligt.

121 Vidare framgår det i vart fall inte av handlingarna i målet att ett eventuellt åsidosättande av omsorgsplikten till följd av rådets vägran att flytta fram den första referensdagen till den 31 juli 2022 skulle ha kunnat påverka det angripna beslutets lagenlighet.

122 Sökanden har förvisso klagat på den omständigheten att rådet, vid det första kontrollförfarandet, inte tog hänsyn till att sökanden på grund av restriktionerna under covid-19-pandemin inte kunde hålla sitt årsmöte för att justera de medlemsavgifterna som medlemmarna skulle betala.

123 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att exekutionsbiträdet i det första och det andra kontrollförfarandet skulle kontrollera att villkoret i artikel 2.2 e i avtalet var uppfyllt, vilket villkor innebar att medlemmarna i undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar för att räknas i nämnda förfaranden, skulle betala minst 0,2 procent av sin grundlön eller grundpension i månaden.

124 I och med att de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna inte i realtid kände till hur medlemmarnas löner utvecklades, vilket var kopplat till deras anställning och personliga situation, är det möjligt att vissa av medlemmarna på den referensdag som valdes för genomförandet av kontrollförfarandet inte kunde räknas vid kontrollen av tröskelvärdena för erkännande och representativitet på grund av att deras medlemsavgifter per månad, till följd av deras löneutveckling, hade blivit lägre än den procentandel som anges ovan i punkt 123.

125 Sökanden har emellertid inte fört fram någon omständighet som kan styrka att sökanden, den 31 juli 2022 eller på den andra referensdagen skulle ha kunnat nå upp till tröskelvärdet för representativitet, trots att sökanden till det andra kontrollförfarandet fick mer tid och ett nytt tillfälle att justera medlemsavgifternas storlek och höja medlemsantalet till den nya referensdagen den 28 februari 2023.

126 Rådet åsidosatte följaktligen inte sin omsorgsplikt genom att använda den 31 maj 2022 som första referensdag.

iii) Det tredje argumentet: Åsidosättande av skyldigheten att agera opartiskt

127 Sökanden har gjort gällande att kravet på opartiskhet åsidosattes, men har inte förtydligat sitt resonemang så att det ska vara möjligt att avgöra om det är välgrundat.

128 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att artikel 76 d i tribunalens rättegångsregler föreskriver att en ansökan som ges in i första instans ska innehålla ”de grunder och argument som åberopas samt en kortfattad framställning av dessa grunder”. Enligt fast rättspraxis ankommer det inte på unionsdomstolen att ta ställning till argument som åberopats av en part vilka inte är tillräckligt klara och precisa, då de inte utvecklas ytterligare och inte åtföljs av ytterligare specifik argumentation till stöd för argumenten (se dom av den 18 november 2021, Grekland/kommissionen, C-107/20 P, ej publicerad, EU:C:2021:937, punkt 76 och där angiven rättspraxis).

129 Det tredje argumentet kan följaktligen inte tas upp till prövning, varför den första invändningen i den nu aktuella delgrunden ska underkännas i sin helhet.

2) Den andra invändningen: Rådet tog inte hänsyn till sökandens svårigheter att få fram korrekta uppgifter för att kunna uppfylla kraven i det första och det andra kontrollförfarandet

130 Sökanden har anfört att rådet inte tog hänsyn till sökandens svårigheter att få fram korrekta uppgifter för att kunna uppfylla kraven i det första och det andra kontrollförfarandet, det vill säga lönenivåerna för tjänstemän, övriga anställda och pensionärer, vilka var kopplade till deras lönegrader.

131 Sökanden anser att rådet vid det första och det andra kontrollförfarandet borde ha försett sökanden med uppgifter, vid behov i anonymiserad form, om lönegrader för tjänstemän, övriga anställda och pensionärer, så att sökanden skulle kunna kontrollera förhållandet mellan avgift och grundlön.

132 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att artikel 5.2 tredje strecksatsen i avtalet förpliktar undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar att inför ett kontrollförfaranden förse exekutionsbiträdet med förteckningar över medlemmar som är i tjänst vid rådets generalsekretariat med uppgift om nationalitet, arbetsuppgifter och tjänstegrupper samt en förteckning över före detta tjänstemän och andra anställda i rådets generalsekretariat som uppbär gemenskapspension.

133 Den första och den andra uppdragsskrivelsen förpliktade vidare exekutionsbiträdet att, för att fullgöra det första och det andra kontrollförfarandet, ta kontakt med generaldirektoratet för organisationsutveckling och tjänster för att få ta del av de officiella förteckningarna över tjänstemän och andra anställda samt officiella förteckningar över före detta tjänstemän och övriga anställda vilka skulle upprättas på den första referensdagen den 31 maj 2022 respektive den andra referensdagen den 28 februari 2023 (nedan kallade rådets officiella förteckningar).

134 Rådets officiella förteckningar innehöll i synnerhet uppgifter om lönegrader och löner och ersättningar för personal och före detta personal vid rådets generalsekretariat så att exekutionsbiträdet skulle kunna kontrollera om villkoret i artikel 2.2 e i avtalet var uppfyllt, enligt vilket medlemmarna i de undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna, för att kunna räknas med i kontrollförfarandena, skulle betala en månadsavgift på minst 0,2 procent av sin grundlön eller grundpension.

135 Tribunalen framhåller för det första att det inte anges i avtalet att uppgifter på rådets officiella förteckningar ska lämnas ut till undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar.

136 För det andra framgår det inte av handlingarna i målet att sökanden begärde att rådet skulle lämna ut sina officiella förteckningar inför det första och det andra kontrollförfarandet till sökanden.

137 För det tredje kunde rådet inte tillmötesgå en begäran från sökanden om utlämnande av rådets officiella förteckningar utan att åsidosätta sekretessklausulen i artikel 5.1 i avtalet.

138 Sekretessklausulen, enligt vilken exekutionsbiträdet inte fick lämna ut uppgifter som han erhöll inom ramen för kontrollförfarandena, gjorde det nämligen möjligt att säkerställa sekretessen både med avseende på fackföreningstillhörighet för tjänstemän och övriga anställda i rådets generalsekretariat och för dess före detta tjänstemän och övriga anställda, och med avseende på löner och ersättningar, i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende

på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

139 Även om sökanden har anfört att rådets officiella förteckningar kunde ha lämnats ut till sökanden i anonymiserad form, tycks det för det fjärde inte säkert att sökanden, i ett sådant fall, inte skulle ha kunnat identifiera nuvarande och tidigare personal i rådets generalsekretariat på dessa förteckningar eller, åtminstone, vissa av dem, tack vare uppgifter om lönegrader och löner och ersättningar.

140 Den aktuella invändningen ska följaktligen underkännas.

3) Den tredje invändningen: Rådets offentliggörande av resultatet av det första kontrollförfarandet den 30 november 2022

141 Sökanden har anfört att rådet åsidosatte principen om god förvaltningssed genom att den 30 november 2022 ha offentliggjort resultatet av det första kontrollförfarandet på sitt intranät, utan att ha samrått med sökanden eller med de två andra berörda undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och i ett för tidigt skede. Sökanden fick därför inte tillfälle att yttra sig eller eventuellt bestrida förfarandet.

142 Sökanden anser vidare att detta offentliggörande uppmuntrade en annan undertecknande fackförening eller yrkessammanslutning att inleda en smutskastningskampanj mot sökanden och den 23 januari 2023 offentliggöra det första protokollet, vilket gjorde det ännu svårare att mobilisera medlemmarna på nytt för att komma till rätta med situationen.

143 Tribunalen konstaterar i detta hänseende att rådet den 30 november 2022 lade ut en kort artikel på sitt intranät om avtalet, villkoren för att undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar skulle erkännas och betraktas som representativa och om det första kontrollförfarandet. I artikeln angavs att exekutionsbiträdet nyligen hade lämnat sin rapport och fastställt att två namngivna undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar nådde upp till tröskelvärdena för erkännande och representativitet, till skillnad från sökanden. I artikeln angavs även att sökanden i enlighet med avtalet hade tre månader på sig för att nå upp till dessa tröskelvärden och få behålla sina rättigheter enligt avtalet.

144 Sökanden har visserligen gjort gällande att informationen publicerades utan föregående samråd med berörda fackföreningar och yrkessammanslutningar och utan att de underrättades. Sökanden har emellertid inte visat eller ens påstått att rådet var skyldigt att företa ett sådant samråd eller lämna sådan förhandsinformation. Sökanden har i vart fall inte angett hur en sådan omständighet skulle motsvara ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

145 Tribunalen framhåller vidare att även om sökanden har anfört att rådets publikation på intranätet den 30 november 2022 uppmuntrade en annan undertecknande fackförening eller yrkessammanslutning att inleda en smutskastningskampanj mot sökanden genom att den 23 januari 2023 offentliggöra innehållet i det första protokollet, vilket gjorde det ännu svårare att mobilisera medlemmarna på nytt inför det andra kontrollförfarandet, har sökanden inte lagt fram någon omständighet ägnad att styrka sanningshalten i detta påstående, eftersom den broschyr från den 23 januari 2023 som sökanden har företett inte visar att det pågick någon smutskastningskampanj mot sökanden.

146 Den aktuella invändningen ska därmed underkännas, liksom hela den andra delgrunden.

c) Den tredje delgrunden: Åsidosättande av ”andan av lojalt samarbete”, sett mot bakgrund av proportionalitetsprincipen

147 Sökanden har anfört att rådet åsidosatte ”andan av lojalt samarbete”, sett mot bakgrund av proportionalitetsprincipen, på grund av att rådet borde ha beviljat sökanden den övergångsperiod på 18 månader som anges i punkt 4 i bilagan för att kunna hantera övergången från ställningen som erkänd och representativ fackförening eller yrkessammanslutning till ställningen som endast erkänd fackförening och yrkessammanslutning.

148 Tribunalen erinrar om att det i artikel 4.3 första stycket FEU anges att unionen och medlemsstaterna enligt principen om lojalt samarbete ska respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen.

149 Bestämmelsen ålägger således inte rådet någon skyldighet till lojalt samarbete i förbindelserna med en sådan juridisk person som sökanden.

150 Sökanden har dessutom inte åberopat någon unionsrättslig bestämmelse som ålägger en institution en skyldighet till ”lojalt samarbete” i sina förbindelser med fackföreningar och yrkessammanslutningar.

151 Tribunalen konstaterar i synnerhet att avtalet inte ålägger rådet och undertecknande fackföreningar och yrkessammanslutningar någon skyldighet till lojalt samarbete.

152 Sökanden kan följaktligen inte vinna framgång genom att åberopa principen om lojalt samarbete och den aktuella delgrunden ska underkännas, i och med att den grundar sig på åsidosättande av denna princip.

153 Vad sedan gäller proportionalitetsprincipen erinrar tribunalen om att enligt artikel 52.1 i stadgan ska ”[v]arje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan … vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.” Enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

154 Det ska i detta hänseende framhållas att det anges i punkt 4 i bilagan att personal som ställts till förfogande kan stanna under en övergångsperiod på 18 månader, för det fall fördelningen förändras mellan representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar med avseende på resurser som ställts till förfogande.

155 Det framgår således av lydelsen i denna bestämmelse att den enbart gäller representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar, en ställning som sökanden inte längre kan göra gällande på grund av det angripna beslutet.

156 Följaktligen kunde rådet inte bevilja sökanden den övergångsperiod på 18 månader som anges i punkt 4 i bilagan utan att därigenom bryta mot denna bestämmelse och således åsidosätta sina egna rättsliga ramar och rättssäkerhetsprincipen.

157 Under dessa förutsättningar har sökanden inte stöd för påståendet att rådets vägran att bevilja sökanden den övergångsperiod som föreskrivs i punkt 4 i bilagan utgör åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

158 Talan kan därmed inte bifallas såvitt avser den aktuella delgrunden och följaktligen inte såvitt avser någon del av den andra grunden.

4. Den tredje grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till föreningsfrihet

159 Sökanden har anfört att det angripna beslutet utgör åsidosättande av den föreningsfrihet som garanteras genom artikel 12.1 och artiklarna 27 och 28 i stadgan samt genom artikel 11 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen). Sökanden anser nämligen att beslutet hindrar dess medlemmar från att utöva sin föreningsfrihet i och med att det omedelbart leder till att såväl ordförandens utstationering som tilldelningen av en sekreterare upphör och att sökandens enda hjälpmedel blir en e-postadress.

160 Sökanden har även gjort gällande att dess ordförande, i och med att hon nu måste hitta en heltidstjänst i rådets generalsekretariat, inte längre kommer att vara lika tillgänglig som tidigare för att utföra sina fackliga uppgifter för medlemmarnas räkning, varför hon är dömd till ett ointresse från nuvarande och potentiella medlemmar och till en ”långsam död”.

161 Rådet har bestritt sökandens påståenden.

162 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att de grundläggande rättigheter som erkänns i Europakonventionen ingår, såsom bekräftas i artikel 6.3 FEU, i unionsrätten som allmänna principer, och enligt artikel 52.3 i stadgan ska rättigheter i stadgan som motsvarar rättigheter som garanteras i Europakonventionen ges samma innebörd och räckvidd som rättigheterna i konventionen. Europakonventionen utgör emellertid inte något rättsligt instrument som formellt har införlivats med unionsrätten, så länge som unionen inte har anslutit sig till denna konvention (se dom av den 22 oktober 2020, Silver Plastics och Johannes Reifenhäuser/kommissionen, C-702/19 P, EU:C:2020:857, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

163 Däremot framgår det av förklaringarna avseende stadgan (EUT C 303, 2007, s. 17) att den rättighet som garanteras i artikel 12.1 i stadgan motsvarar den rättighet som garanteras i artikel 11 i Europakonventionen och att den, i enlighet med artikel 52.3 i stadgan, har samma innebörd och räckvidd som i konventionen (dom av den 19 oktober 2023, Aquino/parlamentet, C-534/22 P, ej publicerad, EU:C:2023:802, punkt 30).

164 Den aktuella grunden ska följaktligen prövas mot bakgrund av artikel 12.1 i stadgan.

165 Enligt artikel 12.1 i stadgan har ”[v]ar och en … rätt till frihet att delta i fredliga sammankomster samt till föreningsfrihet på alla nivåer, särskilt på det politiska, fackliga och medborgerliga området, vilket innebär rätten för var och en att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen”.

166 I artiklarna 27 och 28 i stadgan anges vidare att ”[a]rbetstagarna eller deras representanter [på lämpliga nivåer ska] garanteras rätt till information och samråd vid lämplig tidpunkt, i de fall och på de villkor som föreskrivs i unionsrätten samt i nationell lagstiftning och praxis” och att ”[a]rbetstagare och arbetsgivare, eller deras respektive organisationer, … i enlighet med

unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis [har] rätt att förhandla och ingå kollektivavtal på lämpliga nivåer och att i händelse av intressekonflikter tillgripa kollektiva åtgärder för att försvara sina intressen, inbegripet strejk”.

167 Slutligen anges i artikel 24b i tjänsteföreskrifterna att ”[t]jänstemännen skall ha föreningsrätt. De kan bland annat vara medlemmar i fackföreningar eller yrkessammanslutningar för europeiska tjänstemän.”

168 Det följer i detta sammanhang av rättspraxis att det ankommer på unionsinstitutionerna att inte vidta några åtgärder som kan hindra utövandet av föreningsfriheten enligt de bestämmelser som anges ovan i punkterna 165–167 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 januari 1990, Maurissen och Union syndicale/revisionsrätten, C-193/87 och C-194/87, EU:C:1990:18, punkt 12).

169 Den föreningsfrihet som således medgetts tjänstemän och övriga anställda i unionen innebär att fackföreningar och yrkessammanslutningar har rätt att vidta varje laglig åtgärd för att tillvarata medlemmarnas yrkesmässiga intressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 januari 1990, Maurissen och Union syndicale/revisionsrätten, C-193/87 och C-194/87, EU:C:1990:18, punkt 13 och där angiven rättspraxis).

170 Av detta följer att unionsinstitutionerna måste godta att fackföreningar och yrkessammanslutningar utför sitt representations- och samrådsuppdrag i alla frågor som rör personalen, och att de inte på något sätt får bestraffa tjänstemän eller andra anställda på grund av deras fackliga verksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 januari 1990, Maurissen och Union syndicale/revisionsrätten, C-193/87 och C-194/87, EU:C:1990:18, punkterna 14 och 15).

171 I det nu aktuella fallet konstaterar tribunalen att sökanden enligt det angripna beslutet i egenskap av erkänd fackförening eller yrkessammanslutning får behålla de resurser som föreskrivs i artikel 13 i avtalet för att bedriva sin fackliga verksamhet. Sökanden behåller visserligen inte samma rättigheter eller resurser som en representativ fackförening och yrkessammanslutning, men har ändå kvar möjligheten att utföra sitt representations- och samrådsuppdrag i alla frågor som rör personalen.

172 Det angripna beslutet hindrar vidare inte att sökanden återfår sin ställning som representativ fackförening eller yrkessammanslutning för det fall sökanden återigen når upp till tröskelvärdet för representativitet enligt avtalet.

173 Det angripna beslutet hindrar inte heller vare sig mötesfriheten eller föreningsfriheten för sökandens medlemmar, så att de ska kunna tillvarata sina intressen, eller deras rätt till information och samråd i god tid, inte minst inom ramen för den genom tjänsteföreskrifterna särskilt inrättade personalkommittén.

174 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att personalkommittén enligt artikel 9.3 i tjänsteföreskrifterna ska företräda personalens intressen i förhållande till den institution som den hör till och löpande upprätthålla kontakten mellan institutionen och personalen. Den ska bidra till att arbetet flyter smidigt genom att utgöra en kanal för personalens synpunkter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 oktober 2023, Aquino/parlamentet, C-534/22 P, ej publicerad, EU:C:2023:802, punkt 32).

175 Slutligen utgör det angripna beslutet inget hinder för att andra representativa fackföreningar eller yrkessammanslutningar i rådet tillvaratar sökandens medlemmars intressen i samband med förhandlingar och ingående av sådana avtal som regleras av artikel 10c i tjänsteföreskrifterna, inte heller att sökandens medlemmar tar till kollektiva åtgärder för att tillvarata deras intressen, inbegripet strejk.

176 Det angripna beslutet, som inte fattades på grund av sökandens fackliga verksamhet men som – i enlighet med avtalet – motiverades av exekutionsbiträdets konstaterande att sökanden inte nådde upp till tröskelvärdet för representativitet enligt avtalet, vare sig på den första eller den andra referensdagen, kan under dessa förutsättningar inte anses syfta till att bestraffa eller förhindra medlemmarnas utövande av föreningsfriheten och sina rättigheter enligt artikel 12.1 och artiklarna 27 och 28 i stadgan.

177 Tribunalen konstaterar i detta hänseende att sökanden inte har anfört, och än mindre har visat, att de bestämmelser i avtalet som reglerar vilka resurser och medel som ska ställas till fackföreningars och yrkessammanslutningars förfogade för att deras fackliga verksamhet ska underlättas, beroende på om det rör sig om representativa fackföreningar och yrkessammanslutningar eller erkända fackföreningar och yrkessammanslutningar, begränsar utövandet av de rättigheter som garanteras genom artiklarna 12, 27 och 28 i stadgan och artikel 24b i tjänsteföreskrifterna.

178 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den tredje grunden, varför yrkandena om ogiltigförklaring ska ogillas i sin helhet.

B. Yrkandet om skadestånd

179 Sökanden har gjort gällande att offentliggörandet av resultaten av det första kontrollförfarandet, den 30 november 2022, utan samråd vare sig med sökanden eller med de två andra berörda undertecknande fackföreningarna och yrkessammanslutningarna och i ett för tidigt skede, utgjorde en tillräckligt klar överträdelse av principen om god förvaltningssed i dess avseende som vållade sökanden ideell skada genom att sökandens anseende skadades. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att betala en symbolisk euro för denna skada.

180 Rådet har bestritt sökandens påståenden.

181 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar enligt fast rättspraxis förutsätter att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan åsidosättandet av den skyldighet som åligger den som har vidtagit rättsakten och den skada som de drabbade personerna har lidit (se dom av den 27 april 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro m.fl./kommissionen, C-549/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:340, punkt 113 och där angiven rättspraxis).

182 I det nu aktuella fallet har sökanden endast grundat det aktuella skadeståndsyrkandet på samma påstående om rättsstridighet som sökanden har argumenterat för till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring, i synnerhet den tredje invändningen i den andra grundens andra del, att principen om god förvaltningssed åsidosattes genom att resultaten av det första kontrollförfarandet publicerades den 30 november 2022.

183 Det följer av punkt 146 ovan att talan inte bifalls såvitt avser den tredje invändningen i den andra grundens andra del, vilken har åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring.

184 Det första villkoret för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, vilket anges ovan i punkt 181, att det ska föreligga en överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter, är därmed inte uppfyllt.

185 Skadeståndsyrkandet ska följaktligen ogillas, utan att de övriga villkoren för unionsinstitutionernas skadeståndsansvar behöver prövas.

IV. Rättegångskostnader

186 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet. Eftersom sökanden har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil) förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 december 2024.

Underskrifter